

Celé kázání si můžete přečíst vždy v neděli na webu bratra Filipa

Homilie (kázání)

POD TVÝMA NOHAMA

Někteří se ptají, proč chodím bosý. Je to dotek se zemí, s tím, co je skutečné. Dřív než budeme chodit po vodě, musíme se naučit chodit po zemi – zpomalit, naslouchat hlíně, střepům, sobě.

Mojžíš slyšel: „Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ Víra se musí dotýkat života.

Nejde o ideologie, ale o pravdivost. Spiritualita, která mě proměnila, není ta z kazatelen, ale ta „zdola“. Je to cesta ztroskotanců, těch, kteří se ztratili a byli ukřižováni s Kristem.

Neučí nás být dokonalými, ale celými – s chybami, touhami, pochybnostmi. Kříž není triumf, ale tíha selhání, kterou neseme spolu s Kristem. Dvanáct kroků mi otevřelo oči. Přiznat bezmocnost není slabost, ale začátek skutečné síly. Skutečná moc není na vrcholu, ale na dně. Až uznáš, že vlastní síly nestačí, budeš připraven přijmout tu Kristovu.

Modli se nohama. Zuj si boty. Dotkni se země. Cesta začíná právě tady – pod tvýma nohama.

Celé kázání najdete na www.bratrphilip.cz a také na Spotify jako podcast Víra ve tři ráno.

liturgie SRDCE

Nedělní **LITURGIE SRDCE** vydává a tiskne Česká episkopální církev pro Společenství Malé cesty. Redakční tým tvoří Zuzana, Radek, Peter a Filip. Tisk je určen výhradně k soukromému užití věřících. Kontakt info@bratrphilip.cz

AKCE A KONTEMPLACE VOL.11

liturgie SRDCE

*„Zout si boty znamená dovolit
si zůstat zranitelný. Nechť každý krok přináší
klid naší mysli a otevírá cestu pro skutečné
setkání s druhými v Pravdě a Celistvosti.“*

SVÁTEK POVÝŠE SV. KŘÍŽE - 14.09. 2025

Lekcionář: Nm 21, 4b - 9; Flp 2, 6 - 11; Jan 3, 13 - 17

Lectio (čtení)

Ježíš řekl Nikodémovi: "Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět od-soudil, ale aby svět byl skrze něho spasen."

Zamýšlení se nad slovem, které oslovilo. Co mi chce Bůh skrze tento obraz, větu nebo příběh říci?

Meditatio (rozjímání)

Božská mysl se neskrývá před bolestí. Neodvrací zrak. Nezůstává nad věcí. Naopak vstupuje do lidské situace tak hluboce, že se s ní stává jedno. To není jen blahosklonný soucit. To je vtělená solidarita. To je kříž a jeho pravá podstata o níž církev mlčí nebo jej zatemňuje. Ježíš visel mezi nebem a zemí, mezi dobrem a zlem, mezi tělem a duší, mezi mocí a bezmocí. Byl rozepjat mezi protiklady, které tvoří náš svět – a přesto je držel pohromadě. Božství se neprojevuje v dokonalosti, ale v přijetí nedokonalého. V tom, že se nezalekne rozporu, ale obejme ho. Ježíš neřeší bolest tím, že se jí rychle zbaví. Řeší ji tím, že ji nese. A tím ji proměňuje. Kříž je místem, kde se realita nezhroutí pod tíhou svých paradoxů, ale kde se v nich zjeví Bůh.

Spontánní rozhovor s Bohem. Vyjádření úžasu, bolesti a pochyb duše...

Oratio (modlitba)

Boží život žije ve mně. Jsem si vědom života, který ve mně žije. Boží láska žije ve mně. Jsem si vědom/a lásky, která ve mně žije.

Když zvedám oči ke Kříži, vidím nejen utrpení, ale i nekonečnou lásku, která se za něj skrývá. Lásku, která je ochotná obětovat se pro dobro druhých. Ježíšův kříž je pro mě inspirací, abych žil/a s větší láskou a soucitem k ostatním, abych neustoupil/a před výzvami, ale čelil/a jim s vírou a odvahou. A tak se modlím: Pane, dej mi sílu, abych nesl/a svůj kříž s radostí a důvěrou v Tvoji milost. Pomoz mi vidět Tvé světlo i v temnotách a být svědkem Tvé lásky ve světě.

Amen.

Tiché pobývání v Boží přítomnosti. Nejde o prázdnotu, ale o vědomé odevzdání, jednotu beze slov.

Contemplatio (spočinutí)

Buddhistická učitelka Tara Brach sdílí mýtus o Buddhovi a jeho interakcích s bohem stínu Marou. Siddhártha meditoval pod stromem Bódhi, zatímco Mára, představující chamtivost a klam, se snažil jeho osvobození zmařit. Siddhártha se s jeho výzvami setkal se soucitem a stal se Buddhou. Po osvětlení učil o přítomnosti a svobodě, a Mára se občas zjevoval. Buddha mu jednou řekl: „Vidím tě, Máro... Pojd', dáme si čaj." Tento přístup nás vyzývá k přijetí našich pocitů s jasností a laskavostí, místo abychom se jim vyhýbali nebo reagovali hněvem.